

سر سخن:

دیکتاتوری و شکل های مستقل کارگری

امروز کمتر کسی است که نداند که طبقه کارگر ایران علیرغم شرایط شدیداً مختنق حاکم بر جامعه و علیرغم همه بگیر و به بند ها و وحشی گری های رژیم جمهوری اسلامی به طور فعال در صحنه مبارزه حضور داشته و حتی در خونین ترین دوره های سلطه این رژیم نیز دست از مبارزه برای تحقق خواست های خود بر نداشته است. جای تردید نیست که این مبارزات پیگیر و شجاعانه، درس های مبارزاتی زیادی به کارگران آموخته است. مثلاً امروز دیگر برای کارگران مبارز ایران این حقیقت که جمهوری اسلامی مدافع و پشتیبان سرمایه داران می باشد، امری کاملاً بدیهی و آشکار می باشد؛ چرا که این کارگران در جریان مبارزه برای تحقق خواست های عادلانه شان همواره شاهد بوده اند که جمهوری اسلامی نه فقط جانب سرمایه داران را گرفته بلکه حتی به نفع آنها مبارزات کارگران را سرکوب کرده است. اما یکی از درس های مهم مبارزات کارگران، ضرورت ایجاد تشکل های مستقل کارگری است که کارگران در جریان مبارزات خود نیاز به آن را هر چه بیشتر درک نموده و در هر فرصتی در جهت ایجاد آن تلاش می کنند. در عین حال آنها شاهدند که تلاش های شان همواره با سد دیکتاتوری و سرکوب و بگیر و به بند رژیم مواجه می شود.

اگر به تاریخ مبارزات طبقه کارگر ایران در ارتباط با ایجاد تشکل های مستقل کارگری بر گردیم خواهیم دید که نیاز و ضرورت این امر صرفاً امروز نیست که برای کارگران ایران مطرح شده است. صرفنظر از دوره های گذشته دور، حتی اگر به سالهای انقلابی ۵۶-۵۷ برگردیم می بینیم که کارگران در اولین فرصت اقدام به متشکل کردن خود نمودند. با از بین رفتن دیکتاتوری رژیم شاه و قبل از این که رژیم جانشین فرصت و امکان سازماندهی خود و برقراری مجدد دیکتاتوری عریان به نفع سرمایه داران داخلی و خارجی را بیابد (چرا که این رژیم نیز درست مثل رژیم شاه- البته این بار با فریب توده ها- توسط امپریالیست ها بر سر کار آمده بود)، کارگران در اولین فرصت تشکل های مستقل صنفی خود را به وجود آوردند. اما با استقرار دیکتاتوری جمهوری اسلامی، این رژیم، همه تشکل های صنفی کارگران را نابود و شوراهای اسلامی در محیط کار را جانشین آن تشکل های مستقل کرد. این واقعیت در عین حال بیانگر آن است که امروز هیچ نیروی مدعی طرفداری از طبقه کارگر که خود را کمونیست هم

اعتراض کارگران به انحلال کارخانه فولاد زاگرس!

حدود ۲۰۰ نفر از کارگران فولاد زاگرس صبح ۱۶ فروردین ماه در اعتراض به انحلال این واحد تولیدی از سوی کارفرما در مقابل اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرستان قروه واقع در استان کردستان تجمع کردند. این کارخانه در شرایطی منحل اعلام شده که ۴ ماه از حقوق کارگران هنوز پرداخت نشده و اعتراضات و مبارزات تاکنونی کارگران برای باز پس گیری حقوق های معوقه شان نتیجه نداده است. در اواخر اسفند ماه زمانی که کارگران فولاد زاگرس برای اعتراض به عدم پرداخت دستمزد هایشان به تهران رفته و در مقابل وزارت کار دست به تجمع زده بودند، کارفرما ها تهدید کرده بودند که در چند روز آینده کارخانه فولاد زاگرس را منحل اعلام خواهند کرد و حال این تهدید عملی شده است. در تجمع امروز هیچ یک از مالکان اصلی کارخانه فولاد زاگرس برای پاسخگویی به مشکلات کارگران حاضر نشده و بار دیگر بی مسئولیتی خود را نسبت به سرنوشت کارگران نشان دادند.

اخراج ۳۰ نفر از کارگران کارخانه نیرو محرکه قزوین و ادامه اعتصاب کارگران!

به دنبال اعتصاب کارگران کارخانه نیرو محرکه قزوین، مدیر عامل روز چهارشنبه ۶ فروردین ۳۰ نفر از کارگران اعتصابی را از کار اخراج کرد، ولی این اخراج ها نتوانست مانع شکستن اعتصاب کارگران شود. در پی پرداخت نشدن حقوق معوقه کارکنان این کارخانه که قرار شده بود در تاریخ ۲۵ اسفند پرداخت شود و تا به امروز هم پرداخت نشده کارگران از روز اول کاری در سال جدید سرکار خود حاضر نشدند. به همین علت مدیر عامل کارخانه ۳۰ نفر از کارگران را با این ادعا که این افراد رهبری اعتصاب کنندگان را بر عهده داشتند از کار اخراج نمود. اما علیرغم این اقدام ضد کارگری اعتصاب کارکنان همچنان ادامه یافت.

از کارگران چریک فدائی خلق پیاموزیم

رفیق قربانعلی زرکاری

قربانعلی زرکاری در سال ۱۳۳۳ در یک خانواده کارگر و زحمتکش در محله خزانه فرح آباد تهران به دنیا آمد. وی در همان محله به مدرسه رفت و خیلی زود به دلیل شرایط اقتصادی خانواده به کارگری پرداخت. وی

مدتها در کارخانه های کفش وین و کفش ملی کار کرد. کار در کارخانه های بزرگ در حالیکه به او در تامین زندگی خود و خانواده اش کمک می کرد در همان حال مکتبی بود برای شناخت و درس آموزی از شرایط کار و مبارزه کارگران ایران که در زیر سلطه نظام سرمایه داری وابسته و رژیم دیکتاتوری حامی آن شیره جانیشان روزانه کشیده می شد و وحشیانه استثمار می شدند. با توجه به جو سیاسی خانواده به خصوص به دلیل حضور و تاثیرات برادر بزرگترش، چریک فدائی خلق رفیق کارگر یوسف زرکاری که پس از تحمل یک سال شکنجه و زندان با فریب ساواکی ها از زندان آزاد و دوباره به سازمان پیوسته بود (او در بهمن ۱۳۵۲ در جریان یک درگیری با نیرو های سرکوبگر شاه در اصفهان به شهادت رسید) از هر فرصتی برای بالا بردن آگاهی خود سود می جست و به همین دلیل هم در حین کار به تحصیلاتش ادامه داد و توانست دیپلم بگیرد. اما او کارگری نبود که نسبت به هم طبقه ای های خود بی تفاوت باشد به همین دلیل هم در حین تحصیل در همان محله جنوب شهر عصرها برای بچه هایی که قادر به تحصیل نبودند کلاسهای درس برگزار می کرد. این کلاس ها فرصتی به او میداد تا علاوه بر یاد دادن خواندن و نوشتن به آن کودکان در مورد فجایع نظام حاکم سرمایه داری نیز برای آنها صحبت کرده و آنها را به مبارزه علیه این فجایع دعوت کند. همانطور که خودش نیز هر چه دانش و آگاهی اش بالاتر می رفت و شناخت اش از محیط کار و ظلم و جور سرمایه دار و سرکوب بی وقفه اعتراضات و مبارزات بر حق کارگران بیشتر می شد عزمش به مبارزه برای نابودی این نظام دوچندان می گشت. قربانعلی کارگری بود که به دلیل کار در کارخانه های بزرگی چون کفش ملی و کفش وین مظالم سرمایه داری را با گوشت و پوست خود لمس کرده و به ضرورت مبارزه برای نابودی قطعی این نظام استثمارگرانه باوری عمیق پیدا کرده بود. نظامی که به عینه می دید با توسل به

بقیه در صفحه ۲

می نامد قادر نیست جز با مغلطه کاری دلیل اصلی عدم وجود تشکل های مستقل کارگری در محیط های کار در ایران را ناشی از عدم آگاهی و یا بی تجربگی کارگران ما جا بزند.

می دانیم که کارگران با متشکل شدن در یک تشکیلات صنفی (مثلاً در سندیکا)، قدرت خود را در مبارزه برای بهبود شرایط کار و زندگی خویش بالا می برند و این امر علاوه بر همه مزایا برای زندگی کارگران و ارتقای سطح آگاهی و تجارب مبارزاتی آنها، زمینه را برای تماس روشنفکران کمونیست با طبقه کارگر تسهیل می کند. وظیفه کلی روشنفکران کمونیست نیز بردن آگاهی سوسیالیستی به درون طبقه کارگر و یاری به این طبقه جهت تشکیل حزب کمونیست یا حزب طبقه کارگر به مثابه ستاد رزمنده این طبقه جهت کسب قدرت سیاسی می باشد. بر این اساس شکی نیست که روشنفکران کمونیست باید از حق کارگران برای ایجاد تشکل های صنفی مستقل خود از دولت دفاع نمایند. اما همه مسأله این است که در جامعه ای که دیکتاتوری شدیداً وسیعاً قهر آمیز بر آن حاکم می باشد، کارگران در چه شرایطی امکان متشکل شدن پیدا می کنند؟ به راستی در شرایطی که شاهدیم که رژیم خونخوار جمهوری اسلامی از ایجاد هر گونه تشکلی به شدت جلوگیری می کند و حتی امکان فعالیت بی درد و سر به کسانی هم نمی دهد که با عنوان پرطمطراق نمایندگی از این یا آن سندیکای طبقه کارگر ایران هر از چند گاهی از مجامع بوروکراتیک و ظاهراً کارگری در کشورهای غربی سر در می آورند، در شرایطی که هیچ قانونی از تعرض رژیم دیکتاتوری حاکم در امان نیست آیا می توان انتظار داشت که تلاش های کارگران ما برای ایجاد تشکل های صنفی خود به بار بنشیند و تحت سلطه جمهوری اسلامی تشکل های صنفی ای به وجود آیند که نه در روی کاغذ بلکه به طور واقعی در زندگی عملی کارگران به نفع آنها نقش ایفاء کنند؟ مسلماً پاسخ منفی است. بنابراین این سوال مطرح می شود که در جامعه کنونی ایران کارگران در چه شرایطی امکان متشکل شدن پیدا می کنند؟ و در این زمینه نقش روشنفکران کمونیست چیست؟ و این که آیا تضعیف و در هم شکستن سد دیکتاتوری اولین وظیفه ای نیست که در مقابل کارگران آگاه و روشنفکران انقلابی این طبقه قرار دارد؟

واقعیت این است که تنها با شکاف انداختن در سد دیکتاتوری حاکم و در نتیجه با ایجاد شرایط نوین در جامعه است که طی آن کارگران امکان برپائی تشکل های صنفی خود را می یابند؛ چنین شرایطی به روشنفکران کمونیست نیز امکان بردن آگاهی سوسیالیستی در شکلی هر چه مؤثرتر به درون کارگران را می دهد که در پی آن زمینه برای تشکیل ستاد رزمنده این طبقه و کسب قدرت سیاسی هم به وجود می آید. بنابراین مسأله اصلی به این شکل مطرح است که با کدام تاکتیک و استراتژی و توسل به کدام اشکال مبارزاتی می توان به آفرینش چنان شرایطی کمک کرد؟ همان طور که دیده می شود اذغان به عامل اصلی در جلوگیری از تشکیل تشکل های صنفی طبقه کارگر در جامعه مختلق

ایران که همانا دیکتاتوری عریان رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی است، باعث طرح

مسأله در شکل واقعی خود می گردد. اما درست با طرح مسأله در این شکل است که مدعیان دروغین طرفداری از طبقه کارگر برای گریز از انجام وظایفی که به این ترتیب بر دوش آنها قرار می گیرد علیرغم اعتراف به وجود دیکتاتوری عریان و خشن در جامعه و حتی اذغان به آگاهی و تجربه نسبی کارگران ایران در زمینه تشکیل تشکل های صنفی خود، باز گناه فقدان چنین تشکل هایی را به گردن خود کارگران و ناآگاهی و بی تجربگی و ... آنان می اندازند.

اما برای تضعیف و شکاف انداختن در سد دیکتاتوری حاکم در جامعه ایران و آفرینش شرایط نوین مطلوب برای مبارزه طبقه کارگر در راه رهایی خود تنها یک مسیر انقلابی وجود دارد و آن راه اعمال قدرت انقلابی در مقابل رژیم می باشد که از طریق توسل به مبارزه مسلحانه با چشم انداز بسیج و سازماندهی توده ها و آزاد سازی مناطق صورت می گیرد. نه فقط تجارب جنبش مسلحانه در دهه پنجاه که آشکارا شرایط سیاسی را به نفع کارگران و دیگر توده های مردم تغییر داد بلکه جریان مبارزه مسلحانه در کردستان که برای مدتی باعث آزادی این منطقه شد، درستی این راه را تأیید کرده اند. با تداوم مبارزه مسلحانه و شکل گیری شرایط نوین در پرتو این شیوه از مبارزه، امکان برپائی تشکل های مستقل صنفی طبقه کارگر هم بطور واقعی مهیا می شود. بنابراین ما در حالی که از حق کارگران برای ایجاد تشکل های مستقل خود دفاع می کنیم و به این حقیقت نیز واقفیم که حاصل تلاش های کارگران در این جهت، کسب تجربه و ارتقاء سطح آگاهی آنان می باشد ولی بر این حقیقت تأکید می کنیم که برای رهایی از وضعیت ظالمانه موجود و غلبه بر پراکندگی موجود در صفوف طبقه کارگر هیچ راهی جز آن که در فوق به آن اشاره شد وجود ندارد و کارگران آگاه و روشنفکران انقلابی طبقه کارگر باید به هر طریق که می توانند در این راه گام بردارند.

یک کارگر ساختمانی در حین کار جان خود را از دست داد!

بر اساس گزارش خبرگزاری هرانا - ظهر روز دوشنبه چهارم فروردین ماه، کارگری از اهالی روستای دویسه از توابع سنندج که در ساختمانی در شهرک دگایران روبروی بیمارستان توحید سنندج بوسیله بالابر مشغول جابجایی مصالح ساختمانی به داخل طبقات ساختمان بود به علت ازجاکنده شدن دستگاه بالابر از طبقه ی هفتم ساختمان سقوط و با افتادن دستگاه بر سر و بدنش در دم جان خود را از دست داد. از آنجا که به دلیل زیاده خواهی کارفرمایان و کسب سود هر چه بیشتر کمترین توجهی به امنیت در محیط کار نشده و سطح ایمنی وسایل و ابزار کار به شدت پائین است روزانه کارگران زیادی جان خود را در سوانح حین کار از دست می دهند.

بقیه از صفحه ۱

اعمال یک دیکتاتوری شدیداً قهر آمیز به کارگران اجازه نمی دهد که حتی از نظر تلاش برای رسیدن به مطالبات اقتصادی خود هم متشکل شوند. رفیق قربانعلی در جریان مطالعات خود و تجربیات زندگی کارگری اش به این نتیجه رسیده بود که رهایی کارگران تنها به دست خودشان امکان پذیر می باشد و قرار نیست کسان دیگری به جای کارگران آنها را از مظالم سرمایه داری رها سازند. به همین دلیل آستین ها را بالا زده و به مبارزه انقلابی برای نابودی نظام حاکم پیوست. در همین راستا در سال ۵۲ از طریق برادر انقلابی اش رفیق یوسف زرکاری به سازمان چریکهای فدائی خلق که برای رهایی کارگران از هرگونه جور و ستم مبارزه مسلحانه را آغاز کرده بود پیوست تا با همه وجود در راه رهایی طبقه خویش گام بردارد. رفیق قربانعلی از سال ۵۲ به مدت سه سال در شرایطی که دستگاه سرکوب شاه به هر ترفندی متوسل می شد تا مبارزین مسلح را پیدا کرده و نابود سازد در صفوف سازمان با نظم ظالمانه حاکم جنگید و راه رسیدن به آزادی و سوسیالیسم را هموار نمود. در جریان این مبارزه تا پای جان از آنجا که کارگری منظم و دقیق بود از یارانش بسیار آموخت و دانسته های خود را وسیعاً به آنها آموزش داد. سرانجام رفیق قربانعلی زرکاری در ۲۶ اردیبهشت سال ۵۵ در جریان یورش مزدوران دیکتاتوری حاکم به پایگاه اش در کوی کن، طی یک درگیری نابرابر اما قهرمانانه به همراه بقیه رفقای این پایگاه تا آخرین گلوله جنگید و به شهادت رسید. این رفیق کارگر در صفوف چریکهای فدائی خلق با شهادت اش نشان داد که به تعهدی که با طبقه خود جهت مبارزه تا رهایی بسته بود تا پای جان وفادار مانده است.

کارگران به صورت خانوادگی در کوره پزخانه ها، روزی ۱۵ ساعت کار می کنند!

در روز سه شنبه دوازدهم فروردین ماه، گزارشی از کوره پزخانه های استان تهران از ۱۵ ساعت کار روزانه ی کارگران فصلی کوره پزخانه ها به همراه خانواده شان خبر داد. در این گزارش آمده است، کارگرانی که به صورت خانوادگی با عناوین شغلی قالب دار، قالب کش، گل ساز و بار جمع کن و اکثراً به عنوان کارگر فصلی در کوره پزخانه ها مشغول کار می باشند روزانه بیش از ۱۵ ساعت کار می کنند. این کارگران فصلی که شامل زن و مرد و حتی فرزندان سه ساله آنها می شود عمدتاً از استان های خراسان، کردستان و... می آیند. آنها مجبورند در طی ۴ الی ۵ ماهی که در کوره پزخانه ها هستند آن چنان شدید کار کنند که جبران ماه های بیکاری شان بشود.

مبارزه کارگران نوپوش برای دریافت حقوق های عقب افتاده خود!

بر اساس گزارشات منتشر شده، اعتراضات کارگران کارخانه نوپوش جهت دریافت حقوق های

پرداخت نشده شان که ۱۰ ماه است بطور کامل پرداخت نشده مدتهاست که ادامه دارد. کارخانه نوپوش که زیر مجموعه شرکت ایران برک رشت می باشد به تولید کت و شلوار مشغول می باشد. از اواخر بهمن ماه، ۴۰ نفر از ۱۲۰ کارگر این کارخانه بعد از اینکه مطلع شدند مدیریت شرکت و امی بابت پرداخت حقوق کارگران دریافت کرده اما قصد دارد آن را صرف امور دیگری کند، تصمیم گرفتند برای اعتراض به این اقدام کارفرما به دفتر مرکزی این شرکت در تهران مراجعه کنند. با اینکه کارفرما به منظور جلوگیری از حرکت اعتراضی کارگران به هر وسیله ای متوسل شد تا مانع از سفر کارگران به تهران شود اما کارگران تسلیم نشده و به طور دسته جمعی به دفتر مرکزی کارخانه مراجعه کردند. آنها در تهران پیگیرانه خواهان پرداخت حقوق معوقه خود و سایر همکارانشان شدند که سرانجام مسئولین دفتر مرکزی به ناچار موافقت کردند که حقوق معوقه کارگران را به صورت هفتگی به حساب آنها واریز نمایند. البته کارگران که از عملی شدن این وعده مطمئن نیستند، اعلام کردند که در صورت تاخیر در پرداخت حقوقشان دست به اعتصاب خواهند زد. کارفرما که انتظار چنین پیگیری را از جانب کارگران نداشت، تصمیم گرفت این ۴۰ کارگر و به خصوص چند نفر از آنها را که شرکت فعال تری در این مسائل داشته اند را اخراج نماید. هر چند ادعا شده است که گویا اخراج تعدادی از کارگران پشم بافی ایران برک و نوپوش از مدتی قبل در دستور کار بوده که پس از پایان تعطیلات نوروزی اجرا خواهد شد. در ضمن کارفرمای بی شرم این کارخانه که ده ماه حقوق کارگران خود را پرداخت نکرده حالا تصمیم گرفته است که از سال ۹۳، پرداخت حقوق کارگران را از این پس بر مبنای تعداد تولید پرداخت نماید که شدت استثمار در این حالت بسیار بیشتر از قبل خواهد شد.

عدم دریافت چهار ماه حقوق و عیدی و اخراج کارگران سد بنیدر منطقه ی مریوان

بر اساس گزارشات منتشر شده، کارگران سد بنیدر واقع در شهرستان مریوان مدت ۴ ماه است که حقوق و عیدی دریافت نکرده اند. کارفرمای این پروژه جدا از عدم پرداخت حقوق کارگران خود مدت ۷ سال هم از پرداخت حق سنوات کارگران خودداری نموده است. بر اساس این خبر کارفرما نه تنها به عدم پرداخت ماه ها حقوق و سال ها حق سنوات به کارگران کفایت نکرده، بلکه اقدام به اخراج موقت تعداد ۳۶۰ نفر از کارگران در ماه های بهمن و اسفند ۹۲ با نام توجیهی و غیر واقعی "مرخصی با پرداخت نصف حقوق" نموده است.

کارفرما ادعا کرده بود که این به اصطلاح مرخصی تا اوایل سال جدید یعنی سال ۹۳ بیشتر طول نکشد و کارگران بعد از تعطیلات عید به سرکارشان برگردند اما با اینکه چند روز از فروردین گذشته خبری از بازگشت به کار این تعداد کارگر در میان نیست و مهمتر اینکه در طول این دو ماه مرخصی اجباری هم هیچگونه حقوق و عیدی به کارگران پرداخت نشده است.

یک کارگر در شرکت راه آهن به علت مشکلات مالی و معیشتی خودکشی کرد!

صبح روز ۱۹ فروردین سال جاری وقتی کارگران نیروی کشش راه آهن به محل کار خود آمدند با صحنه دلخراش آویزان شدن جسد یکی از همکاران خود با طناب از جرثقیل سقفی کارگاه مواجه شدند. حجت. ش، کارگر اداره نیروی کشش راه آهن مدتی بود که بر سر دریافت دستمزد های مربوط به اضافه کاریهای خود با کارفرما که از پرداخت حق او خودداری می کرد درگیری داشت. به گفته همکاران حجت، امتناع کارفرما از پرداخت حق اضافه کاریهای وی باعث وخیم تر شدن وضعیت مالی حجت گشته بود. این کارگر جان به لب رسیده یک روز قبل از حلق آویز کردن خود با همکارانش خداحافظی کرده و به قول روزنامه هائی که این خبر را منعکس کرده اند از آنها "طلب حلالیت" کرده بود. همکاران این کارگر ضمن تاکید بر این امر که حجت مشکل مالی داشته است مطرح کردند که کسی گمان نمی کرد که مقصود حجت از حلالیت خواستن خودکشی می باشد. وی دارای دو فرزند بود و نامه ای را همراه با عکس دوفرزندش در محل خودکشی به جا گذاشته است. بعد از درج این خبر در نشریات، اداره راه آهن اعلام کرد که نامبرده که "از سال ۷۹ به استخدام اداره نیروی کشش راه آهن درآمده بود، مشمول قرارداد کار رسمی شده بود و همانند سایر همکارانش وظیفه تعمیر و نگهداری از لکوموتیوها را بر عهده داشت." و دلیل خودکشی اش مسائل خانوادگی بوده است؛ در حالیکه همه همکارانش تاکید دارند که او از دست حق کشی های کارفرما جانش به لب رسیده بود.

احضار به دادگستری به خاطر اعتراض صنفی کارگران!

در پی اعتراضات صنفی کارگران معدن چادرملو در بهمن ماه سال ۱۳۹۲ که منجر به دستگیری ۳۸ کارگر این معدن گردید، اخیراً ۵ نفر از کارگران

که یکی از آنها از طرف رژیم به طور رسمی به عنوان "نماینده کارگران و عضو هیات مدیره نهاد کارگری معدن چادرملو" پذیرفته شده به دادگستری شهرستان اردکان احضار شده اند.

زنان، اصلی ترین قربانیان نقض قانون کار در کارگاه های کوچک!

بنا به گزارشی به تاریخ سه شنبه دوازدهم فروردین ماه از استان قزوین در کارگاه های کوچک همچنان اخذ چک و برگه تسویه سفید امضا از کارگران زن امری متداول است. کارگران زن یکی از اصلی ترین گروه هایی هستند که حقوق صنفی شان در کارگاه های کوچک بیشتر از مردها در معرض تهدید قرار دارد بطوری که برخی کارفرمایان روزانه ۱۲ ساعت نیروی کار آنان را به کار می گیرند اما حاضر به پرداخت حداقل حقوق قانونی آنان نیستند. کارفرمایان سود جو با سوءاستفاده از مشکلات اقتصادی و اجتماعی کارگران زن و حتی بی اطلاعی آنان از قانون کار به وحشیانه ترین شکل آنها را استثمار می کنند.

زنان اولین قربانیان تعدیل نیرو (اخراج) در بازار کار هستند!

روز پنجشنبه چهاردهم فروردین ماه، یکی از کارگران زن در تبریز گفت: زنان در مناسبات بازار کار همچنان در صف اول قربانی شدن قرار دارند. زنان در بازار کار اولین قربانیان تعدیل نیرو، دستمزدهای نابرابر و تبعیض جنسیتی هستند. مطرح شدن کاهش ساعات کاری و کار از راه دور برای زنان از طرف دولت و تایید مجلس، ضربه ای سنگین برای زنان شاغل است. در بازار کار - به خصوص شرکتهای خصوصی - زنان از مزایای قانون کار از جمله حق اولاد محروم اند و فقط به دستمزد پایه بسنده می کنند.

"کول بری" شغل تحمیلی و خطرناک برای کارگران بیکار کردستان!

روز سه شنبه پنجم فروردین ماه گزارشی از کردستان در رابطه با شغل خطرناک "کول بری" در مناطق مرزی کردستان منتشر گردید. بر اساس این گزارش بیش از ۱۵۰۰ کارگر در مناطق سردشت، بانه، سقز و مریوان از طریق حمل کالا بر پشت خود که به "کول بری" معروف شده است زندگی خود را تامین می کنند. اکثر کارگران کولبر با میانگین سنی ۱۳ تا ۶۰ سال را افراد فقیری تشکیل می دهند که فقط برای امرار معاش روزانه شان به این شغل روی آورده اند. از آنجا که کولبران جهت گریز از دست پاسداران مجبور به انتخاب راه های بسیار سخت و صعب العبور در مناطق مرزی کردستان می باشند هر سال تعدادی از آنها چه در اثر تیراندازی پاسداران و چه به خاطر صعب العبور بودن راه ها جان خود را از دست می دهند. در استان کردستان که اساساً مراکز تولیدی کمتری وجود دارد بسیاری از مردم به ناچار به کار کولبری روی می آورند. از طرف دیگر در سالهای اخیر وضعیت بحرانی واحدهای تولیدی موجود در این استان و بیکاری کارگران باعث افزایش تعداد کولبران شده است. مثلاً در شهرستان سقز تعطیلی واحدهای صنعتی همچون کارخانه قند، نوشابه سازی، لوله پلی اتیلن و کارخانه های بزرگی مثل کارخانه دخانیات سقز و همچنین بحران در واحدهای مستقر در شهرک صنعتی قهر آباد عاملی شده است که کارگران بیکار شده این مجموعه های صنعتی به شغل کولبری جذب شوند.

شرایط سخت معیشتی کارگران بازنشسته!

به گفته یک کارگر بازنشسته صنایع نساجی، مستمری کارگران بازنشسته به هیچوجه با هزینه های دوران سالمندی متناسب نیست. این در حالی است که در خانواده های کارگران بازنشسته به دلیل کهولت سن، هزینه های درمانی به نسبت خانواده های کارگران شاغل بیشتر است و بازنشستگان باید از نظر خوراک مراقبت های خاصی را رعایت کنند اما آنان با دریافت این مستمری اندک از تامین حداقل نیازمندی های خود نیز محروم هستند.

اظهارات یک مقام ضد کارگر در مورد حداقل حقوق کارگران!

به گزارش خبرگزاری فارس به تاریخ جمعه، ۱۵ فروردین ۱۳۹۳، علی ربیعی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در گفت و گو با شبکه خبر از کارگران خواست که از دریافت یارانه انصراف دهند و مدعی شد که حداقل دستمزد (تازه اگر پرداخت شود ده درصد پائین تر از نرخ تورم می باشد) از نظر او آنقدر هست که کارگران می توانند به راحتی زندگی کنند.

عین جملات او در مورد حداقل دستمزد به این صورت است: "طوری طراحی شده است که کسانی که در سال جاری کار می کنند با توجه به حداقل حقوق طراحی شده و مزایای جانبی و یارانه در ماه حداقل ۹۰۰ هزار تومان دریافت خواهند کرد که می توانند به راحتی زندگی کنند." این سخن غیر واقعی و دروغ بیشرمانه از طرف کسی عنوان می شود که در سال ۱۳۵۸ به عنوان یک لات و لمپن حزب الهی با حمله به محل تجمع کارگران (با نام خانه کارگر) در تهران، در ضدیت با کارگران برای جمهوری اسلامی سینه چاک می داد و سالها نیز در کسوت "سرباز گمنام امام زمان" در وزارت اطلاعات علیه آزادیخواهان گام بر می داشت.

این فرد ضد کارگر، که حال در کابینه روحانی وزیر کار شده است، بی اعتنا به افزایش قیمت ضروری ترین مایحتاج عمومی برای کارگران که با قطع سوبسید ها آهنگ شدیدی به خود گرفته، همچنین مدعی شد که یارانه حق عمومی نیست و کارگران که گویا زندگی راحتی را از سر می گذرانند باید از دریافت آن انصراف دهند.

نانوایان حقوقی کمتر از مزد پایه دریافت می کنند!

در روز چهارشنبه ششم فروردین ماه، یکی از کارگران خباز مریوان گزارش داد که کارفرمایان گفته اند به شرط افزایش قیمت نان مزد کارگران نانوائی ها افزایش می یابد. در این گزارش آمده است که : با توجه به بخشنامه شورای عالی کار و ماده ۴۱ قانون کار، دستمزد کارگران باید هر ساله در ابتدای فروردین ماه افزایش پیدا کند. ولی قیمت نان زودتر از سه ماهه اول سال گران نمی شود و افزایش قیمت معمولاً به شهریور ماه موکول می شود. با توجه به این که افزایش مزد کارگران خباز (نانوا) به افزایش قیمت نان منوط می شود مابه التفاوت این تاخیر ۶ ماهه به کارگران پرداخت نمی شود. کارگران خباز روز مزد نیستند بلکه کیسه ای کار می کنند بدین معنا که اگر روزانه ۱۰ کیسه ۴۰ کیلویی پخت کنند یک دستمزد می گیرند و اگر ۸ کیسه پخت کنند دستمزد پایین تری دریافت می کنند. در نتیجه زمانی که نان گران می شود پخت نانوائی ها هم کاهش می یابد. بنا به این گزارش در حالی که کارگران خباز ساعت کاری مشخصی را در اختیار کارفرما هستند، بسته به میزان پخت نانوائی دستمزدشان متفاوت است و بسیاری از آن ها حقوقی کمتر از مزد پایه دریافت می کنند.

وعده های دروغین روحانی در رابطه با افزایش دستمزد کارگران برای سال ۹۳

با اینکه خود نهاد های جمهوری اسلامی هزینه خانوار چهار نفره کارگری را یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان در ماه تخمین زده اند، دولت روحانی امسال حداقل دستمزد کارگران برای سال ۹۳ را تنها ۶۰۸ هزار و ۹۰۰ تومان تعیین نمود. یعنی بیش از یک میلیون کمتر از رقم ادعا شده ! امری که به روشنی به کارگران نشان داد که همه وعده های روحانی در رابطه با افزایش دستمزد کارگران بر اساس نرخ رسمی تورم دروغی بیش نبوده است. کارگران به یاد دارند که روحانی قبل از انتخابات گفت "در صورت انتخاب به سمت ریاست جمهوری، دستمزد کارگران را طبق قانون به اندازه تورم افزایش خواهم داد." همچنین روحانی در روز ۱۵ مرداد نیز از "پدر کردن شکاف دستمزدی" سه دهه اخیر سخن گفت و بالاخره در روز ۲۲ مرداد ماه، در تبریز اعلام کرد، "ماده ۴۱ قانون کار صراحت دارد حداقل مزد کارگران بایستی بر اساس نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی تعیین شود و به گونه ای باشد که معاش یک خانواده ۴ نفره کارگری را تامین کند." اما با توجه به اینکه نهاد های دولتی از تورم ۳۵ و ۴۰ درصدی گزارش می دهند دولت حداقل دستمزد کارگران را تنها ۲۵ درصد افزایش داد! این رقم که ده درصد زیر نرخ رسمی تورم می باشد دروغین بودن همه وعده های روحانی در رابطه با افزایش دستمزد کارگران بر اساس نرخ تورم را اثبات نمود.

مصدوم شدن دو کارگر در اثر انفجار در یک اغذیه فروشی در تهران!

به گزارش سازمان آتش نشانی تهران ساعت ۲۲ و ۲۴ دقیقه شب سه شنبه ۱۲ فروردین ماه، انفجار در یک مغازه اغذیه فروشی در بلوار اندرزگو حوالی مناطق قیصریه و فرمانیه تهران باعث مصدومیت شدید دو کارگر این مغازه گردید. حال این دو کارگر وخیم اعلام شده است.

در این گزارش تاکید شده است که: انفجار در یک مغازه ۱۰ متری صورت گرفته و شدت آن به حدی بوده که وسایل و تجهیزات موجود در مغازه مانند فر صنعتی و یخچال صنعتی و همچنین تمام شیشه های در و پنجره مغازه به بیرون پرتاب شده است.

پرداخت حقوق به نیروی کار داروخانه‌ها ضابطه‌مند نیست!

رییس انجمن صنفی تکنسین‌های داروخانه‌های استان آذربایجان شرقی درباره مشکلات صنفی نیروی کار داروخانه‌ها به خبرنگار ایلنا گفت: هر کارفرمایی به دلخواه خود به کارگران شاغل در این حرفه حق و حقوق پرداخت می‌کند تا جایی که بسیاری از تکنسین‌های زن داروخانه‌ها با حقوق ۲۵۰ هزار تومان مشغول به کار هستند.

تعارضی سلامتی کارگران با کار در کوره‌پزخانه‌های مخروطی!

فصل کار کوره پزخانه‌ها بزودی از اردیبهشت ماه شروع می‌شود و این در حالی است که استانداردهای بهداشتی در کارگاه‌های آجرپزی به هیچ وجه فراهم نیست و کارفرمایان در احداث و بازسازی امکانات بهداشتی کوتاهی می‌کنند. به گزارش ایلنا در روز سه شنبه پنجم فروردین ماه، عمده امکانات بهداشتی و رفاهی کارگران کوره‌پزخانه‌ها (که نیمی از سال را در محل کارشان زندگی می‌کنند) در سالهای "پنجاه و هفت، پنجاه و هشت" احداث شده‌اند و تمام این امکانات زندگی از جمله خانه، آشپزخانه و سرویس‌های بهداشتی از سی و پنج سال پیش به حال خود رها شده‌اند و اینک پس از گذشت چند دهه به مخروطی‌های تبدیل شده اند ولی با این حال کارگران مجبور به استفاده از آنها هستند. بر اساس این گزارش این شرایط باعث شده است تا سلامت کارگران کوره پزخانه‌ها به دلیل محیط کاری نامناسب همواره در معرض خطر قرار گیرد. در این گزارش آمده است که "معمولاً از تجهیزات اولیه پزشکی در این کارگاه‌ها خبری نیست و اگر اتفاقی در محیط کار بیافتد امکان خدمات رسانی به کارگر مصدوم وجود ندارد."

کارگران موقت از ترس اخراج، انگیزه فعالیت صنفی ندارند!

در گزارشی از موقعیت کارگران قراردادی در استان تهران که روز پنجشنبه چهاردهم فروردین ماه انتشار یافت قید شده است که بسیاری از کارگران قراردادی و پیمانی از ترس اخراج شدن، تمایلی به انجام فعالیت‌های صنفی ندارند. بر اساس این گزارش رواج استخدام‌های پیمانی و قراردادهای موقت کار باعث شده است تا در بسیاری از کارخانه‌ها، کارگران به صورت غیر علنی از پیگیری مطالبات صنفی خود منع شوند. عدم تمديد و یا فسخ زود

هنگام قراردادهای کار ساده‌ترین شیوه‌ای است که کارفرمایان با استفاده از آن جلوی مبارزات صنفی کارگران که عمده‌تاً قراردادی و پیمانکاری هستند را در داخل محیط کار می‌گیرند.

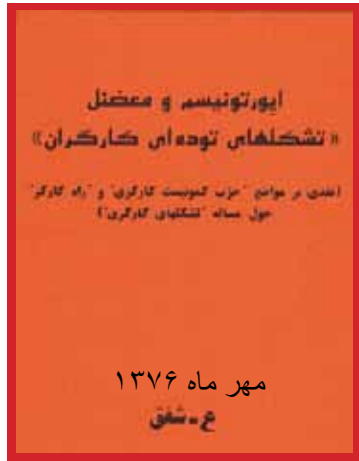
کارگران مایه کوب؛ وجه المصلحه دامپزشکان و دامداری‌ها!

گزارشی از استان قم به تاریخ روز پنجشنبه هفتم فروردین ماه، از نقض حقوق کارگران مایه کوب (واکسیناتورها) کلینیک‌های دامپزشکی خبر داده و از قول یکی از کارگران مایه کوب گفته است که: کارگران مایه کوب که در کلینیک‌های دامپزشکی مشغول به کارند به صورت درصدی و حق الزحمه‌ای کار می‌کنند به همین علت نیز، مشمول بیمه تامین اجتماعی، حقوق ماهانه و مزایایی همچون حق ماموریت نمی‌شوند. از حق الزحمه‌ای که دامدار یا مرغدار به مرکز مایه کوبی پرداخت می‌کند، ۳۰ درصد را دامپزشک مسئول مرکز مایه کوبی بر می‌دارد و مابقی به واکسیناتور تعلق می‌گیرد. این گزارش وجه المصلحه قرار گرفتن کارگران مایه کوب، توسط دامپزشکان و دامداری‌ها در راستای بازاریابی دامپزشکان را، عامل کاهش درآمد و تأخیر در پرداخت دستمزد مایه‌کوبان ذکر کرده و می‌افزاید: دامپزشکان برای مایه کوبی دام و طیور با دامداران و مرغداران توافق می‌کنند تا حق الزحمه‌شان را با تأخیر دریافت کنند و به این ترتیب آن‌ها جذب مرکز مایه کوبی مذکور شوند و امور درمانی شان را نزد دامپزشک کلینیک بیاورند و همین امر دستمزد کارگران مایه کوب را با تأخیر مواجه می‌سازد.

۶۰ درصد از کشاورزی گیلان بر دوش زنان محروم از بیمه است!

از استان گیلان به تاریخ روز جمعه هشتم فروردین ماه گزارش شده است که: با وجود آنکه حدود ۶۰ درصد کشاورزی این استان بر دوش زنان است اما زنان کشاورز از بیمه تامین اجتماعی برخوردار نیستند. در گیلان بخش اعظم کشتزارها همچنان به شیوه سنتی اداره می‌شوند و کارگران کشاورز که بیشتر زن هستند از حقوق قانونی یک کارگر محروم‌اند. گفتنی است که در کشاورزی به شیوه مکانیزه مردان به عنوان نیروی فنی ماهر پشت دستگاه‌ها حضور دارند اما در سایر کشتزارها زنان هنوز با دست مشغول کار هستند. در ادامه گزارش آمده است که: از جمله موارد محرومیت‌های

کارگران کشاورز به ویژه کشاورزان زن عدم برخورداری از پوشش‌های بیمه تامین اجتماعی می‌باشد. آنها حتی از وجود پوشش بیمه تامین اجتماعی نیز بی‌خبرند و یا با شناختی که از ادارات دولتی دارند پی‌گیری حقوق خود را بی ثمر می‌دانند و ترجیح می‌دهند که برای حفظ درآمد خود از حقوق قانونی خود چشم‌پوشی کنند. بر اساس این گزارش محرومیت کارگران کشاورز به ویژه کشاورزان زن از پوشش‌های بیمه‌ای درحالی است که مطابق قوانین کار و تامین اجتماعی تمامی کارگران فصلی از حق دسترسی به خدمات بیمه‌ای برخوردارند.

بیکاری زنان در ایران دو برابر مردان است!

به گزارش دویچه وله، نتایج آمارگیری نیروی کار ایران در پاییز سال ۱۳۹۲ که مرکز آمار ایران منتشر کرده است نرخ مشارکت اقتصادی برای تمامی افراد بالای ۱۵ سال، ۱/۴۰ درصد است. این شاخص به تفکیک جنسیت برای مردان ۱/۶۸ درصد و برای زنان ۳/۱۲ درصد برآورد شده است. این ارقام نشان می‌دهند که نرخ مشارکت اقتصادی زنان در اقتصاد ایران، حتی در مقایسه با برخی کشورهای همسایه این کشور، پایین تر است. نرخ مشارکت اقتصادی زنان (بر اساس آمار سال ۲۰۱۳ بانک جهانی) در افغانستان و پاکستان به ترتیب ۱۶ و ۲۴ درصد است. این رقم برای قطر، ترکیه و عراق به ترتیب ۵۰، ۲۹ و ۱۵ درصد برآورد شده است. نرخ مشارکت اقتصادی زنان در کشورهای آلمان، هلند و آمریکا نیز به ترتیب ۵۴، ۸۰ و ۵۷ درصد است. اطلاعات جدید مرکز آمار ایران همچنین مشخص می‌کند که نرخ مشارکت اقتصادی زنان در سال ۲۰۱۳ به نسبت سال ۲۰۰۹ کاهش یافته است از ۱۶ درصد به کمی بیشتر از ۱۲ درصد رسیده است.

تقلب سرمایه داران و محروم شدن کارگران در مشاغل سخت و زیان آور از دریافت بیمه!

بنا به گزارشی از استان کردستان (نهم فروردین ماه) به دلیل غیر واقعی بودن احکام شغلی که کارفرما در لیست‌های بیمه کارگران به سازمان تامین اجتماعی گزارش کرده است، بسیاری از کارگران مشمول قانون مشاغل سخت و زیان آور برای استفاده از مزایای مشاغل سخت و بازنشستگی پیش از موعد دچار مشکل هستند. بر مبنای این گزارش، این مشکل در کارخانه‌های سراسر کشور مشاهده می‌شود. به عنوان مثال ممکن است در یک واحد تولیدی حرفه تراشکاری به دلیل شرایط محیطی، سخت و زیان آور تلقی شود اما در عمل چون کارفرما در لیست بیمه ماهیانه سازمان تامین اجتماعی برای کارگران تراشکار از عنوان دیگری مانند کارگر، کارگر ساده، برقکار و... استفاده کرده است این کارگران نمی‌توانند از مزایای بازنشستگی پیش از موعد استفاده کنند. بر همین اساس، بخشی از زحماتکش ترین قشر جامعه کارگری که در مشاغلی که توسط قانون سخت و زیان آور شناخته شده است کار می‌کنند، به دلیل تخلف کارفرمایان از ارفاق‌های جزئی که قانون برای‌شان پیشبینی کرده محروم‌اند. این گزارش در پایان می‌افزاید، نبود آیین‌نامه‌های مشخص در این مورد خاص باعث شده است تا کارگران بسیاری در بخش‌های مختلف تولیدی، صنعتی و خدماتی کشور نتوانند از مزایای بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور استفاده کنند.

کودکان کار در استان کهگیلویه و بویراحمد!

مدیرکل فرهنگی و اجتماعی استانداری کهگیلویه و بویراحمد، مهمترین دلایل وجود کودکان کار در این استان را فقر و بیکاری عنوان کرد و گفت: کودکان کار بدون شک دچار تبعیضات و آسیب‌های اجتماعی می‌شوند. وی اضافه کرد که متأسفانه آمار کودکان کار در کهگیلویه و بویراحمد رو به رشد بوده و این موضوع برای ما جای نگرانی دارد. وی همچنین اظهار داشت که هیچگونه فضا و یا مکانی برای ساماندهی کودکان کار در استان وجود ندارد. وی تعداد کودکان کار در کهگیلویه و بویراحمد را نامعلوم دانست و خاطر نشان کرد که هیچ آماری از کودکان کار در این استان وجود ندارد.

مشکلات معیشتی کارگران با افزایش قیمت نان و خمیر تر می‌شود!

یک کارشناس مسائل صنفی کارگران، روز دوشنبه یازدهم فروردین ماه، طی گزارشی نسبت به وخیم‌تر شدن وضعیت معیشتی این طبقه اجتماعی

در صورت گران شدن نان هشدار داد و گفت که نان یک کالای ضروری پرمصرف است. در سالهای گذشته همواره با افزایش بهای کالای‌های ضروری چون مواد پروتئینی، لبنیات، انواع گوشت و میوه و سبزیجات، کارگران به دلیل ضعف قدرت اقتصادی نان را جایگزین این کالاها کرده‌اند. به گفته این کارشناس مسائل کارگری با توجه به کاهش قدرت خرید کارگران چنانچه قیمت نان تغییر کند باید شاهد کاهش تدریجی نان از سفره مزدگیران بود با وجود آنکه غذایی دیگری جایگزین آن نمی‌شود. بر اساس این گزارش، چنانچه نان نیز مانند گوشت، میوه و سبزی از سفره کارگران خارج شود، هیچ کالایی برای جایگزین شدن وجود ندارد.

افزایش بهای نان از مواد ویتامینی و پروتئینی سفره کارگران می‌کاهد!

بر اساس گزارشی، یک کارشناس مسائل اقتصادی با اشاره به اینکه نان "قوت غالب" مردم ایران به ویژه کارگران است، روز سه شنبه دوازدهم فروردین ماه گفت: در صورت افزایش بهای نان، خانواده‌های کم‌درآمد از هزینه دیگر اقلام مصرفی به ویژه مواد پروتئینی و ویتامینی کاسته و بخش بیشتری از درآمد ماهانه خود را اجباراً بابت خرید نان اختصاص می‌دهند. در میان اقلام غذایی نان ارزان‌ترین کالای مصرفی تلقی می‌شود به طوری که امکان جایگزین کردن آن با یک کالای غذایی ارزان‌تر وجود ندارد. با این شرایط روند تغذیه خانواده‌های کم‌درآمد نیز تغییر خواهد کرد و تغذیه پرکالری جایگزین تغذیه مغزی خواهد شد که سوء تغذیه، نارسایی‌های ویتامینی و کاهش میانگین قد نسل‌های بعدی یکی از نتایج این افزایش قیمت خواهد بود. وی اضافه کرد که افزایش قیمت نان تنها بار توری به همراه دارد و در حال حاضر از نظر علم اقتصاد به دلیل ریخت و پاش‌های خارج از برنامه و عملکرد غلط دولت در وضعیت تورم مارپیچی هستیم. در این گزارش تاکید شده است که: به دنبال رکود اقتصادی سال ۲۰۱۰ در کشورهای عربی، آفریقایی و آمریکای لاتین به دلیل بحران غذا اعتراضات مردمی شکل گرفت و حتی جنبشی به نام جنبش نان شکل گرفت.

خرید بیمه‌های بی نام به جای ایمن سازی شرایط کار!

در گزارشی به تاریخ روز دوشنبه چهارم فروردین ماه یکی از مسئولین کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار کشور مطرح کرد که عدم آموزش، نا آشنایی کارگران با مسائل ایمنی، عدم شناخت خطرات پیرامون محیط کار و مهم‌تر از همه، رواج تفکر بیمه‌ای در میان کارفرمایان تأثیرات عمیقی بر افزایش آمار حوادث شغلی کارگران در ایران داشته‌اند. منظور از تفکر بیمه ای این است که کارفرمایان به جای آنکه بر ایمنی شرایط کار و کارگزارانشان نظارت مستمر داشته باشند مثلاً به تعداد ۱۰ نفر بیمه بی‌نام می‌خرند و اگر در یک حادثه شغلی تا سقف ۱۰ کارگر جانشان را از دست بدهند بیمه خسارتش را (دیه) پرداخت می‌کند. در گزارش مزبور، با مقایسه آمار حوادث شغلی در ایران و کشورهای پیشرفته صنعتی اعلام شد که

در حالی که در کشورهای پیشرفته‌تر، آمار حوادث شغلی سالانه کاهش می‌یابد آمار حوادث شغلی در ایران سال به سال افزایش پیدا می‌کند. مثلاً؛ حوادث حین کار در کارگاه‌های ساختمانی در سال ۸۲، ۳۲ درصد از کل حوادث شغلی را شامل می‌شد در حالی که هم اکنون، ۴۸ درصد را در بر می‌گیرد. بر اساس این گزارش با اینکه در وزارت کار همه جا شعار "اول ایمنی بعد کار" سر داده می‌شود اما پس از هر حادثه در یک واحد صنعتی، ساختمانی و... تا یکی دو هفته در رابطه با مسائل ایمنی سخت گیری می‌شود و بعد از این مدت، همه چیز به روال عادی و سابق باز می‌گردد.

همسویی دولت و کارفرمایان، نقشی محاکم کار را بی اثر کرده است!

به موجب مفاد فصل نهم قانون کنونی کار، چنانچه بین کارفرما و کارگر یا کارآموز برسر اجرای مواد این قانون اختلاف ایجاد شود و حل این اختلاف از طریق سازش ممکن نباشد، طرفین اختلاف با مراجعه به نزدیکترین اداره کار به محل کارگاه، بررسی و حل اختلاف پیش آمده را به مراجع تشخیص و حل اختلاف واگذار می‌کنند تا به این ترتیب اختلاف ایجاد شده بطور سه جانبه حل و فصل شود. بر این اساس در مرحله نخست هیات تشخیص که ترکیب اعضای سه نفره آن شامل یک نماینده کارگر، یک نماینده کارفرما و یک نماینده از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است به اختلاف به وجود آمده رسیدگی خواهد کرد و چنانچه نظر این هیات مورد تأیید یکی از طرفین اختلاف نباشد آنگاه هیات حل اختلاف به موضوع رسیدگی خواهد کرد. ایلنا در گزارشی به تاریخ روز جمعه پانزدهم فروردین ماه، در باره هیات‌های تشخیص و حل اختلاف بین کارگر و کارفرما نوشت: در حال حاضر کارگرانی که برای بدست آوردن حقوق قانونی خود به هیات‌های تشخیص و حل اختلاف مراجعه می‌کنند به دلیل رفتارهای سلیقه‌ای و غیر قانونی با مشکلاتی روبرو می‌شوند که آن‌ها را از ادامه پیگیری‌های حقوقی منصرف می‌کند.

کار زنان در معدن و آمار مربوط به آن

به گزارش افکارنیوز بر اساس اطلاعات مرکز آمار ایران حدود ۱.۲ درصد از کل شاغلان در بخش معدن را زنان تشکیل می‌دهند. آمارگیری مرکز آمار در سال ۱۳۹۰ نشان می‌دهد که از ۸۴ هزار و ۵۲۸ شاغل در بخش معدن تعداد یک هزار

و ۷۹ نفر زن بودند. بیشترین تعداد زنان فعال در بخش معدن، مربوط به استخراج از معادن سنگ آهن می شود که تعداد ۳۰۱ نفر مشغول به کار در این حوزه بودند و پس از آن معادن شن و ماسه با ۱۴۶ نفر، سنگ مس با ۱۲۵ نفر، استخراج زغال سنگ با ۹۶ نفر و سنگ تزئینی با ۹۵ نفر ثبت شده اند. برپایه این گزارش، از مجموع یک هزار و ۷۹ نفر شاغل زن در بخش معدن در سال ۱۳۹۰ تعداد ۹۱۱ نفر از شاغلان با مزد و حقوق و ۱۲۳ نفر نیز شاغلان پیمانکاری و بقیه شیوه های دیگر استخدام بوده اند. زنان معدنکار ایرانی به تعداد ۳۲۱ نفر در بخش تولید و ۷۵۸ نفر نیز در بخش غیرتولیدی شاغل بوده اند. معادن سنگ مس با جذب ۹۲ نفر از زنان در بخش تولید بیشترین سهم را داشتند و ۶۸ نفر از بانوان در حوزه استخراج سنگ آهن مشغول به کار بوده اند. در عین حال معادن شن و ماسه ۲۷ نفر از بانوان را جذب کرده اند و در زمینه استخراج زغال سنگ تعداد ۲۰ نفر و شمار بانوان در معادن سنگ لاشه نیز به تعداد ۱۹ نفر قید شده است. بیشترین تعداد زنان شاغل در معادن مربوط به استانهای کرمان ۲۷۴ نفر، یزد ۱۵۶ نفر، گلستان ۷۴ نفر، خراسان رضوی ۶۶ نفر، سمنان ۶۱ نفر، زنجان ۵۵ نفر و اصفهان ۵۳ نفر ذکر شده است. در مجموع ۱۱ استان کشور کمتر از ۱۰ نفر شاغل زن در بخش معدن دارند و تعداد زنان شاغل در بخش معدن در هیچیک از استانهای کشور صفر نیست. بر اساس این آمار تعداد زنان شاغل در معادن کشور به نسبت مردان بسیار کمتر می باشد.

سرمایه دار باعث مرگ فرزند یک کارگر شد!

یکی از کارگران کارخانه لبنیات فلات کوه رنگ فرزند خود را جهت عمل جراحی در بیمارستان بستری نموده بود که به دلیل عدم واریز حق بیمه تامین اجتماعی از سوی مدیرعامل کارخانه فلات کوه رنگ قادر به تامین مخارج بیمارستان نشد و در نتیجه فرزند خود را از دست داد. گروه صنعتی فلات کوه رنگ بیش از ۱۳۰ نفر از کارگران خود را از کار بیکار کرده و در حال حاضر این کارخانه در توقیف بانک ملی ایران قرار دارد.

سختی کار در کوره پزخانه‌ها و دزدیدن سرمایه دار از مزد کارگران!

به گزارش ایلنا در سال‌های اخیر تعداد کارگران کوره پزخانه‌ها نسبت به گذشته به مراتب کمتر شده است. ریشه این کاهش نیروی انسانی را

می‌بایست در نحوه پرداخت دستمزد و تغییر مواد و مصالح ساختمانی جستجو کرد. در این گزارش تاکید شده که: کارفرماها در سال‌های قبل، با کارگران کوره‌پزخانه‌ها رفتار مناسبی نداشتند و آن‌ها را به نحوی فراری دادند. این کارفرماها در سال‌های قبل مبالغ مورد توافق در قبال کار کارگر را به کارگران پرداخت نمی‌کردند و همین امر باعث شده که کارگران رغبتی به کار در کوره پزخانه‌ها نشان ندهند. همچنین در این گزارش از قول کارگرانی که در این بخش کار می‌کنند آمده که "به ندرت اتفاق می‌افتد که بازرسان وزارت کار برای نظارت بر وضعیت کوره پزخانه‌های منطقه یافت آباد به این منطقه اعزام شوند" در حالیکه طبق قانون کار، بازرسان وزارت کار با اختیارات "ضابط قضایی" موظف‌اند که به صورت دوره‌ای یا سرزده در فواصل زمانی کوتاه از واحدهای صنعتی کوچک، متوسط یا بزرگ بازدید کنند.

کارگران در مشاغل سخت و زیان آور و نیرنگ شرکت های پیمانکاری

در رابطه با مشکلات کارگران پیمانکاری شاغل در مشاغل سخت و زیان آور برای برخورداری از تسهیلات بازنشستگی در گزارشی در استان خراسان رضوی آمده است که: قرارداد کار بیشتر کارگران پیمانی در زمان جابجایی شرکت پیمانکار نیروی انسانی معلق می‌شود. تعلیق پیش آمده باعث ایجاد وقفه در ثبت اسناد بیمه‌ای کارگران می‌شود و این امر مسئله را برای بازنشستگی پیش از موعد کارگران پیمانکاری شاغل در مشاغل سخت و زیان آور "دردسرساز" می‌کند. به موجب قانون مشاغل سخت و زیان آور کارگران مشمول می‌توانند با داشتن ۲۰ سال سابقه متوالی و یا ۲۵ سال سابقه متناوب بازنشسته شوند. ولی به موجب قانون، چنین کارگرانی نباید در سال بیشتر از ۱۰ روز غیبت داشته باشد و در صورتی که تعداد روزهای غیبت یک کارگر بیش از ۱۰ روز در یک سال باشد متقاضیان بازنشستگی باید حداقل ۵ سال دیگر به فعالیت خود ادامه دهند. قانون فوق که به نوبه خود علیه کارگر در مشاغل سخت و زیان آور تنظیم شده است در حال حاضر به شکل دیگری مورد سوءاستفاده سرمایه داران قرار دارد. از آنجا که بیشتر این کارگران به اجبار به صورت پیمانکاری کار می‌کنند به دلیل موقت بودن قرارداد و جابجایی پیمانکار ممکن است در طول یک سال چند بار کار آنها فسخ شود. ولی این تغییر و جابجایی بطور معمول باعث می‌شود تا در لیست بیمه این کارگران بیش از ۱۰ روز غیبت ثبت شود.

به این ترتیب کارگران پیمانکاری در مشاغل سخت

و زیان آور برای بازنشستگی زودهنگام با مشکل پیوسته نبودن سوابق مواجه‌اند و این در حالی است که بخش قابل توجهی از آن‌ها در زمان جابجایی پیمانکار و یا تمدید قرارداد در سرکار خود حضور داشته‌اند. با توجه به مبارزات و اعتراضات مکرر کارگران، مصوبه ای در مجلس اعلام کرده است که متقاضیان بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور می‌توانند بدون توجه به توالی سابقه، تنها با داشتن ۷۳۰۰ روز سابقه کار سخت و زیان آور بازنشسته شوند. اما گفته می‌شود که کارشناسان و مدیران مسئول در سازمان تامین اجتماعی تا به این لحظه مانع اجرای قانون فوق شده‌اند.

حرکت اعتراضی کارگران اخراجی معدن طلای تکاب!

طبق اخبار منتشره، کارگران معدن طلای "زره شوران" تکاب در اعتراض به تصمیم کارفرمایان مبنی بر اخراج آنان، راه اصلی این معدن را مسدود نمودند. تجمع این کارگران که خواستار بازگشت به کار هستند تا ساعت ۳ بعدازظهر دوشنبه ۱۸ فروردین ادامه یافت. این حرکت مبارزاتی کارگران مورد حمله ماموران نیروی انتظامی رژیم در شهر تکاب قرار گرفت. کارگران اخراجی معدن طلای زره شوران، همگی ساکن روستاهای زره‌شوران، هلوچلی و شهر تکاب می‌باشند.

تجمع کارگران پیمانی اداره آب و فاضلاب اهواز در اعتراض به تعویق حقوق!

صبح شنبه شانزدهم فروردین ماه در حالی که حدود ۵۰ نفر از کارگران پیمانی اداره آب و فاضلاب اهواز در اعتراض به پرداخت نشدن پنج ماه حقوق و دست‌مزدشان در میدان کارگر اهواز تجمع کردند، رئیس خدمات آب و فاضلاب اهواز مدعی شد این کارگران تنها یک ماه حقوق دریافت نکرده‌اند. به گزارش یکی از کارگران حاضر در تجمع صبح شنبه، ۳۰۰ اپراتورهای پمپاژ شرکت آب و فاضلاب اهواز که به عنوان موتورچی و پمپچی فاضلاب در سطح شهر اهواز فعالیت می‌کنند، حدود پنج ماه از معوقات حقوقیشان که مربوط به سال گذشته (۹۲) است را دریافت نکرده‌اند. این کارگران که دارای سوابق کاری ۴ تا ۱۵ ساله هستند در ماه‌های آبان، آذر، دی، بهمن و اسفند سال ۹۲ هیچ حقوقی دریافت نکرده‌اند. همچنین کارفرما، در ماه‌های خرداد و مرداد سال گذشته نیز بخشی از مطالبات حقوقی تعدادی از کارگران را پرداخت نکرده است و هشت ماه حقوق ۱۵ نفر از کارگران

اخبار این ماهنامه منعکس کننده گوشه ای از شرایط زندگی، کار و مبارزات کارگران ایران و موقعیتی است که سرمایه داران زانو صفت برای کارگران ما به وجود آورده اند. این اخبار در خود رسانه های رژیم نیز (عمدتاً در گزارشات اینستا) انعکاس یافته اند.

روز جهانی کارگر گرامی باد!

کارگران مبارز!

رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی امکان برگزاری آزادانه روز جهانی کارگر را از شما سلب نموده است. این رژیم از هرگونه تجمع کارگران در هراس است، چرا که می ترسد کارگرانی که به دلیل شرایط بسیار دشوار کار و معیشت شان جانشان به لب رسیده چنین نجماتی را به شورش های بزرگ کارگری تبدیل کنند. هراسشان از این است که گردهمایی های این روز باعث استحکام همبستگی هر چه بیشتر کارگران شده و روز کارگر به فرصتی در جهت رشد مبارزه کارگران در جهت نابودی دیکتاتوری حاکم تبدیل شود.

بدون نابودی جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته اش رهایی کارگران از وضع فلاکت بار کنونی امکان پذیر نمی باشد. اول ماه مه، روز جهانی کارگر را به فرصت دیگری برای نمایش اتحاد و قدرت عظیم تان تبدیل کنید تا همه جویبار های اعتراض به دریای انقلاب سرازیر شده و نظم ظالمانه حاکم را در هم بشکنند.

نابود باد نظام ظالمانه سرمایه داری در جهان!

مرگ بر رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

بیروز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

جریکهای فدائی خلق ایران

فروردین ۱۳۹۳

کارخانه به خاطر تعطیلات نوروزی می باشد. این ادعای سرمایه داران مزبور در حالی است که قبلاً به کارگران گفته شده است که کارخانه تا خرداد ماه تعطیل خواهد بود و هر زمان دو باره باز شد به شما اطلاع خواهیم داد.

بیکار شدن ۲۰ کارگر پیمانی پالایشگاه نفت آبادان!

بر اساس گزارش یکی از کارگران شاغل در پالایشگاه نفت آبادان، ۲۰ کارگر شرکت پیمانکاری "مهتاب دشت" از کار اخراج شده اند. اتمام قرارداد "مهتاب دشت" با پالایشگاه باعث بیکاری کارگران عنوان گشته است.

در زنجان طی یک سال ۴۵۹ کارگر بر اثر حوادث کار آسیب دیدند!

بنا به گزارش مدیرکل پزشکی قانونی استان زنجان به تاریخ چهارشنبه بیستم فروردین ماه : پارسال ۴۵۹ نفر بر اثر حوادث کار به پزشکی قانونی زنجان مراجعه کرده اند. از مجموع مراجعه

کارگران برای سال ۹۳ نیز زیر نرخ رسمی تورم تعیین شده است دیوان عدالت اداری از شاکیان دعوت نموده تا نشستی با کمیته تخصصی بیمه و کار این دیوان برگزار کنند. اندکی تأمل روی این واقعیت سترونی چنین شیوه اعتراض را نشان داده و ثابت می کند که آنهایی که کارگران را به دنبال چنین روشهایی می کشند در واقع سعی در به بیراهه بردن آنها را دارند.

تعطیل شدن کارخانه ریسندگی نیک نخ و بیکاری ۵۰ کارگر!

در شرایطی که ۵۰ کارگر کارخانه نیک نخ سمنان بابت حقوق سه ماه زمستان و عیدی و پاداش پایان سال از کارفرما طلبکارند صاحبان کارخانه، این واحد تولیدی را تعطیل نموده و مدعی شدند که اولاً کارخانه هیچ بدهی بابت حقوق کارگران ندارد و تنها بدهی کارخانه به کارگران یک ماه حقوق است که آنها طبق توافق با کارگران بوده است. همچنین صاحبان کارخانه منکر تعطیلی کارخانه به صورت دائم شده و مطرح کردند که بسته شدن

نیز که مربوط به سال ۹۱ است پرداخت نشده است. بر اساس این گزارش کارفرمای مربوطه حق بیمه کارگران را نیز از بهمن ماه سال گذشته به حساب تامین اجتماعی واریز نکرده است و این خطر وجود دارد که در سوابق بیمه ای کارگران فاصله ایجاد شود. این گزارش می افزاید، کارگران قراردادی در سال گذشته چندین تجمع در مقابل اداره آب و فاضلاب انجام داده اند و همه مسئولان اداره فاضلاب اهواز در جریان مشکلات صنفی آنها قرار دارند.

کارگران پلی اکریل در اعتراض به حضور قائم مقام مدیر عامل دست به تجمع زدند!

روز سه شنبه نوزدهم فروردین ماه، ۳۰۰ کارگر در اعتراض به حضور قائم مقام مدیر عامل کارخانه در این واحد تولیدی دست به اعتراض زدند. اما این تجمع اعتراضی با دخالت "شورای اسلامی کار" که تازه تعیین شده بودند خاتمه یافت. سابقه این امر به مبارزات کارگران این کارخانه در آبان سال ۹۲ برمی گردد که کارگران به دلیل برخوردهای آشکار ضد کارگری نامبرده و بی اعتنایی او به خواسته های صنفی و برحقشان خواهان خلع ید از وی شده بودند؛ و اساساً اخراج نامبرده یکی از ده خواست مهم کارگران را تشکیل می داد. به دنبال این اعتراضات، نهادهای نظارتی سعی کرده اند که ورود این شخص به کارخانه را محدود سازند.

عدم پرداخت بیمه تأمین اجتماعی و چهار ماه حقوق کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل!

بر اساس گزارشات رسیده ۲۶۵ کارگر کارخانه ذوب آهن اردبیل چهار ماه است که حقوق دریافت نکرده اند. در این گزارش همچنین تاکید شده که کارفرما از پرداخت بیمه تأمین اجتماعی آنها در این فاصله نیز خود داری نموده، امری که مشکلات بزرگی در سوابق کارگران تأمین اجتماعی برای آنها ایجاد نموده است.

سرانجام پس از یک سال، پرونده شکایت از کمی دستمزد سال ۹۲ به جریان افتاد!

به گزارش خیرگزاری مهر به دنبال اینکه دولت در اسفند سال ۹۱ حداقل دستمزد کارگران را تنها ۲۵ درصد یعنی ۶ تا ۷ درصد کمتر از نرخ رسمی تورم افزایش داد در ۲۱ فروردین ماه سال ۹۲، تحت فشار کارگران تعدادی از تشکل های رژیم ساخته در کارخانجات از این تصمیم به دیوان عدالت اداری شکایت نمودند. حال خیر رسیده که بعد از گذشت یکسال و در شرایطی که حداقل حقوق

داد. این کارگر در هنگام تخلیه بار ماسه در یک شرکت تولید بتن آماده در شهر صنعتی "مأمونیه" در زیر ماسه های در حال تخلیه گرفتار و جان باخت.

طبق خبر دریافتی، روز سه شنبه ۱۹ فروردین ماه کارگران "شرکت اشکان سازه غرب" واقع در شهرک صنعتی دهگلان خواستار افزایش دستمزدهای خود شدند. کارگران طی مذاکرات صورت گرفته با نماینده کارفرما اعلام کردند چنانچه طبق قانون کار حقوق و مزایای آنان پرداخت نگردد دست به اعتصاب می زنند و از

ادامه کار خودداری خواهند ورزید.
کشته و زخمی شدن دو کارگر در تبریز!

روز شنبه ۱۶ فروردین ماه، در پی سقوط ۲ کارگر ساختمانی در چاه آسانسور، یک تن از آنان جان خود را از دست داد و نفر دیگر نیز به شدت زخمی شد. گفتنی است که امنیت جانی کارگران برآثر نبود امکانات ایمنی در محل کار همیشه در معرض خطر می باشد. بطوریکه هر روزه خبر کشته و زخمی شدن دهها کارگر برآثر حوادث کاری منتشر می گردد.

احضار برخی از کارگران سندج به نیروی انتظامی

بر اساس گزارشات منتشر شده اخیرا اطلاعات نیروی انتظامی شهر سندج برخی از کارگران را احضار و ضمن بازجویی از آنها در باره اینکه برای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر چه برنامه ی دارند، آنها را تهدید می کند که نباید بدون اجازه فرمانداری مراسم روز جهانی کارگر را برگزار کنند.

این کارخانه را ۲۸۰ نفر ذکر کرد و گفت که ۲۰۰ کارگر قراردادی این کارخانه در دریافت حقوق ماهانه خود در موعد مقرر مشکل چندانی ندارند اما ۸۰ کارگر رسمی کارخانه در برخی مواقع حقوق معوقه خود را با چهار ماه تاخیر دریافت می کنند. علاوه بر تعویق ۴ ماه حقوق که مربوط به ماه های آذر، دی، بهمن و اسفند سال گذشته است دو ماه از حق بیمه کارگران نیز هنوز پرداخت نشده است و به همین دلیل دفترچه های درمانی کارگران برای تمدید دچار اشکال شده است.

کارگران فولاد سازان فرآیند بابت بخشی از

بر اساس گزارشی به تاریخ شنبه بیست و سوم فروردین ماه، دو ماه دستمزد و حق عیدی سال گذشته ۸۰ کارگر کارخانه "فولاد سازان فرآیند" واقع در صفا دشت شهریار پرداخت نشده است. کارخانه فولاد سازان فرآیند که سازنده مخازن تحت فشار مواد سوختی نفت و گاز در منطقه صفا دشت شهریار است، ۶۰ کارگر رسمی و ۲۰ کارگر قراردادی دارد که حقوق ماههای بهمن و اسفند و عیدی و پاداش سال گذشته آنها را سرمایه دار به جیب خود ریخته است. علاوه بر این سرمایه دار، حق بیمه مربوط به ماههای آبان، دی و اسفند این کارگران را هنوز به حساب تامین اجتماعی واریز نکرده است. در این گزارش آمده است: کارفرما در پاسخ به واکنش کارگران در مورد پرداخت نشدن معوقات حقوقیشان می گوید که کارخانه فولاد سازان فرآیند وضعیت مالی مناسبی ندارد و با نیروی کار رسمی نمی تواند به کار خود ادامه بدهد. این کارفرما با اطمینان از نحوه برخورد اداره کار با کارگران به آنها می گوید که کارگرانی که از وضعیت پیش آمده رضایت ندارند می توانند به اداره کار شکایت کنند. در بخش پایانی این گزارش گفته می شود که هرچند کارگران این کارخانه تاکنون بارها برای پیگیری مشکلات صنفی خود از جمله به تاخیر افتادن مطالباتشان به سازمان های مختلف دولتی همچون ادارات کار و فرمانداری مراجعه کرده اند اما تاکنون هیچ مرجعی پاسخگوی آنها نبوده است.

جانباختن یک کارگر در زرنديه!

خبرگزاری "ایسنا" روز چهارشنبه ۲۰ فروردین ماه گزارش داد که یک کارگر هنگام تخلیه کامیون ماسه در شهرستان "زرنديه" جان خود را از دست

کنندگان حوادث کار در ۱۲ ماه سال گذشته ۴۴۴ نفر مرد و ۱۵ نفر رازن تشکیل می دهد. بر اساس این گزارش: در مدت مشابه سال ماقبل آن شمار مراجعه کنندگان حوادث کار این استان ۴۱۴ نفر بود که از این تعداد ۱۲ نفر زن و ۴۰۲ نفر مرد بودند که در مجموع رشد ۱۰/۳۴ درصدی را نشان می دهد. همچنین در این گزارش، شمار متوفیات ناشی از سوختگی این استان در سال گذشته ۱۵ نفر اعلام شده و اضافه شده که: شمار متوفیات ناشی از برق گرفتگی این استان نیز در سال ۹۲ هشت نفر گزارش و ثبت شد که این تعداد در سال ماقبل آن شش نفر بود و در مجموع رشد.

به جیب زدن حقوق کارگران نقشی ایران قزوین توسط سرمایه دار!

روز سه شنبه نوزدهم فروردین ماه از کارخانه نقش ایران در قزوین گزارش داده شد که ۱۰ تا ۲۴ ماه دستمزد و حق عیدی ۳۳ نفر کارگران این واحد هنوز پرداخت نشده است. بر اساس این خبر، در حالیکه تعداد کارگران این کارخانه در سال ۸۷ بیش از ۹۰۰ کارگر بود امروز تنها ۳۳ کارگر در کارخانه کار دارند که آن هم عمدتاً در پستهای نگهداری، خدمات و فضای سبز محوطه کارخانه مشغول به کار هستند. تازه همین کارگران هم هر ماهه نمی توانند مطالبات خود را از کارفرما دریافت کنند.

پرداخت حقوق کارگران شرکت تعاونی

نماینده دشتستان در مجلس رژیم در جلسه علنی روز چهارشنبه بیستم فروردین ماه در بخشی از سخنانش درضمن تذکری به وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت که پرداخت حقوق کارگران تعاونی آبداران ۹ ماه است که به تعویق افتاده است. وی در ادامه می گوید که: ما اگر یک ماه حقوق دریافت نکنیم، زمین و زمان رابه هم می دوزیم، خواهش من این است که تذکرات جدی گرفته شود.

تعویق در پرداخت حقوق و حق بیم کارگران رسمی فرش پارس قزوین!

یکی از کارگران کارخانه "فرش پارس" در شهرستان البرز قزوین از تعویق ۴ ماهه حقوق و بیمه ۸۰ نفر از کارگران رسمی این کارخانه تولید فرش ماشینی خبر داد. نامبرده روز شنبه بیست و سوم فروردین ماه در این رابطه مطرح کرد که حدود ۱۷ سال پیش کارخانه فرش ماشینی پارس به بخش خصوصی واگذار شد و از آن زمان به بعد تاخیر در پرداخت حقوق کارگران آغاز شد. او تعداد کارگران

برای آشنائی با دیدگاه ها و تحلیل های چریکهای فدائی خلق ایران از سایتهای زیر دیدن کنید.

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

ENGLAND

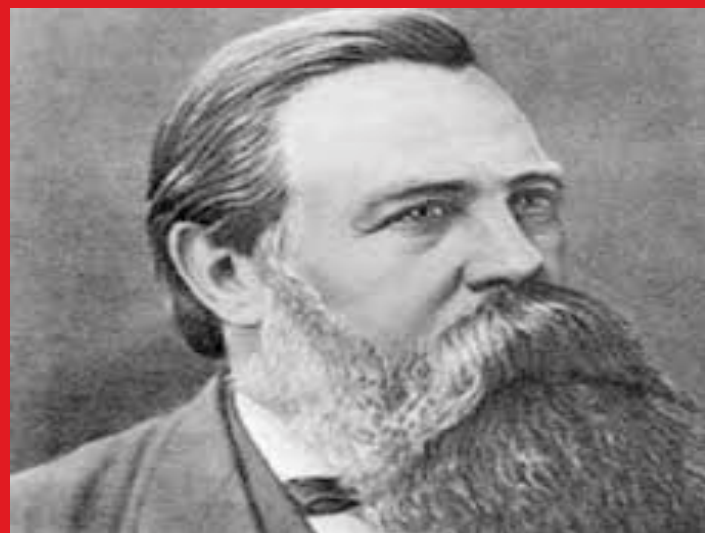
آدرس پست الکترونیک

E-mail

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

“زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم، و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پروتتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آن ها بطور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازی ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آن ها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی که آن ها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجباراً قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است درست مثل قتل عمد توسط یک فرد، قتلی پنهانی و خائفانه، قتلی که هیچ کسی نمی تواند در قبال آن از خویشان دفاع کند. قتلی که ظاهراً قتل نیست، زیرا که کسی قائل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی است تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد، محرز است“

(فردریک انگلس، “وضع طبقه کارگر در انگلستان“)

بر قرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر